

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η ΑΝΝΟΥΛΑ ΤΟΥ SYDNEY

(Περίληψη προηγούμενου)

Ξεκίνησε η καινούργια μας σειρά, σε συνέχειες, με την αναφορά της Ισμήνης, μιας από τις πρωταγωνίστριες της νέας μας νουβέλας: «Η Αννούλα του Σύδνεϋ».

Η Ισμήνη είναι μια Ελληνίδα μάνα, μια ταλαιπωρημένη γυναίκα 38 χρόνων, που κουβαλά ένα βαθύ πόνο μέσα της. Πριν είκοσι χρόνια της κλέψανε το κοριτσάκι της όταν ήταν ακόμη εκείνο βρέφος. Αυτοί που της πήραν το μωρό της, ήταν ένα ζευγάρι Γερμανών στην Αθήνα. Ήταν η χρονιά του 1938.

Το αβάπτιστο κοριτσάκι ήταν μόλις έξι μηνών και εκείνη 18μχρόνων, ορφανή από γονείς και ξενοδούλευε σε σπίτια πλούσιων σαν καθαρίστρια και πλύστρα.

Το κοριτσάκι το απέκτησε μετά που παρασύρθηκε από τα λόγια του γιου του πλούσιου αφεντικού της, ενός μαμμόθρεφτου Έλληνα φοιτητή.

Ο φοιτητής θα φύγει για το εξωτερικό για τις σπουδές του, και αυτή σε λίγους μήνες μάταια θα προσπαθήσει να κρύψει την κοιλίτσα της στο στενό παλιό φορεματάκι της.

Κάποια μέρα θα αντιληφθεί η κυρά της - η μάνα του φοιτητή που την ξε-

λόγιασε - πως η «δούλα» της είναι έγκυος, - χωρίς να γνωρίζει από ποιόν - και την διώχνει από το «τίμιο», όπως χαρακτηρίζει σπίτι της.

Η Ισμήνη θα φύγει χωρίς να της πει την αλήθεια, αλλά βγαίνοντας από το σπίτι ξεσπά σε γοερά αναφιλητά, καθώς βάδιζε προς την στάση του λεωφορείου.

Στην στάση θα την πλησιάσει μια ηλικιωμένη γυναίκα θα της δώσει το καθαρό μαντίλι της να σκουπίσει τα δάκρυα της, και θα την ρωτήσει ποιος της έκανε κακό.

Η κοπέλα δεν μίλησε. Όταν όμως την ρώτησε η ηλικιωμένη γυναίκα που μένει και της είπε τον τόπο, τότε την παρακάλεσε να την βοηθήσει να ανέβει στο λεωφορείο διότι την πονούν τα πόδια της, και πως και εκείνη μένει κοντά στην περιοχή.

Εκείνο το περιστατικό θα σταθεί η αρχή να αλλάξει η ζωή της 18χρονης Ισμήνης και θα την βοηθήσει να αντιμετωπίσει το μεγάλο της πρόβλημα.

Η άγνωστη μέχρι τότε ηλικιωμένη γυναίκα, θα σταθεί για την Ισμήνη ο καλός της Άγγελος.

Αλλά ας δούμε την εξέλιξη της ιστορίας.

Στο λεωφορείο έκατσαν κοντά αλλά παρέμειναν αμίλητες. Η Ισμήνη σταμάτησε το κλάμα και η ηλικιωμένη γυναίκα, η γιαγιά Κυριακούλα, αυτό ήταν το όνομα της, της κρατούσε το χέρι και το χάιδευε.

Η Κυριακούλα σαν αντίκρουσε από μακριά πως πλησίαζε το λεωφορείο την στάση που θα κατέβαινε, είπε της Ισμήνης:

- Εδώ μένω κοριτσάκι μου. Βοήθησέ με σε παρακαλώ να κατεβώ, και έλα μαζί μου λίγο στο σπίτι.

Η Ισμήνη της χαζογέλασε, την βοήθησε να σηκωθεί, και κρατώντας την από το χέρι την βοήθησε να κατέβει από το λεωφορείο και την ακολούθησε.

- Σε ευχαριστώ κοριτσάκι μου. Έλα σπίτι μου να ξεκουραστείς λίγο. Έχω μαγειρέψει από το πρωί, ωραία χορτόσουπα. Δεν μου είπες όμως το όνομά σου.

- Ισμήνη με λένε, εσένα γιαγιά ποιό είναι το όνομά σου.

- Κυριακούλα με λένε κοριτσάκι μου. Και πάνοντας την από το χέρι πρόσθεσε:

- Κράτησε το χέρι μου Ισμήνη μου και ο δρόμος είναι γεμάτος λακκούβες, και ξέχασα να πάρω το μπαστούνι μου.

- Μα που πήγες σήμερα γιαγιά μόνη;

- Πήγα στο νοσοκομείο για τα φάρμακά μου, κοριτσάκι μου. Τι να κάνω πέφτει λίγο μακριά.

Η Ισμήνη παρατήρησε πως η γιαγιά Κυριακούλα δεν έμενε και πολύ μακριά από το δικό της

σπίτι. Το σπίτι που νοίκιαζαν οι γονείς της και μετά τον θάνατό τους, έμενε τώρα αυτή.

Τότε της ήρθαν οι μαύρες σκέψεις: Πως θα πληρώνει το νοίκι τώρα που έχασε την δουλειά της;

Κρατώντας την γιαγιά από το χέρι προχωρούσαν αργά-αργά αμίλητες.

Φθάνοντας μέχρι το σπίτι, παρατήρησε πως δεν διέφερε και πολύ από το δικό της. Ένα υπόγειο σε μια παλιά πολυκατοικία.

Η Κυριακούλα έβγαλε το μικρό κλειδί και προσπάθησε να ανοίξει την πόρτα με τα τρεμάμενα χέρια της. Η Ισμήνη την βοήθησε.

Μπαίνοντας μέσα, ένιωσε μια δυνατή μυρωδιά από κλεισούρα.

- Πόσο καιρό θα έχει να καθαριστεί αυτό το σπίτι και να ανοιχτούν τα παράθυρα, σκέφθηκε.

Από την πρώτη ματιά κατάλαβε πως το διαμέρισμα είχε τρεις κρεβατοκάμαρες, ενώ το δικό της είχε δύο. Μεγαλύτερο νοίκι σκέφθηκε. Όμως ποιος το πληρώνει αναρωτήθηκε.

- Γιαγιά Κυριακούλα μένεις μόνη σε αυτό το σπίτι; Ρώτησε απορημένα η Ισμήνη.

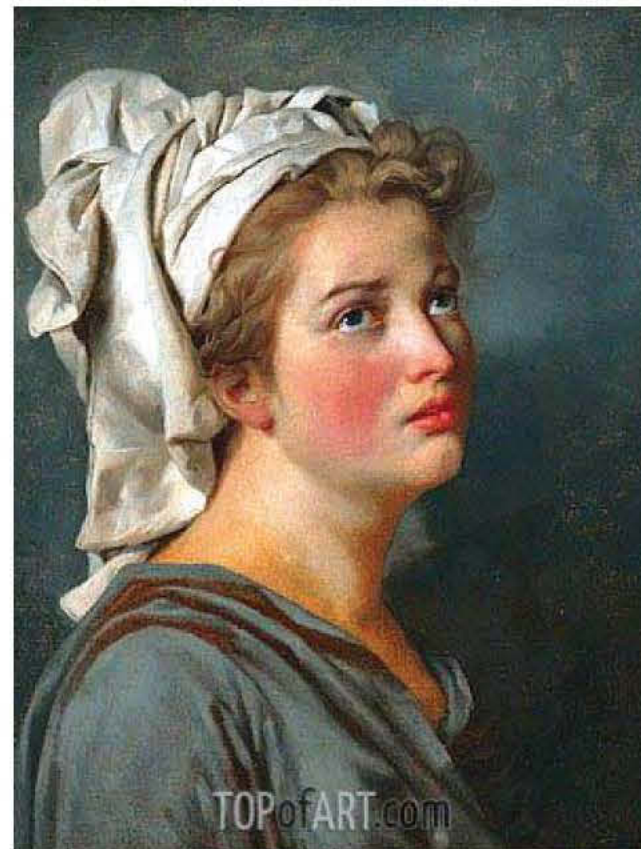
- Όχι κοριτσάκι μου. Μαζί μου μένει και το εγγόνι μου ο Άλκης.

- Πόσων χρόνων είναι το εγγόνι σου;

- 13 χρόνων και πηγαίνει στο Γυμνάσιο.

Η Ισμήνη δεν μπόρεσε να συγκρατήσει την περιέργεια της, ξέχασε προς στιγμή το δικό της δράμα και ρώτησε:

-Καλά οι γονείς του πού είναι;

Η γιαγιά Κυριακούλα την πλησίασε πήρε την Ισμήνη από το χέρι και προχώρησε προς την κουζίνα.

- Πάμε να φάμε τώρα. Είναι μεγάλη ιστορία κοριτσάκι μου. Θα στην πω καθώς θα τρώμε και θα μου πεις και εσύ την δική σου.

Η Ισμήνη αμίλητη την ακολούθησε.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

